

INGEZONDEN BRIEVEN

De redactie verwelkomt brieven over onderwerpen die van algemeen belang zijn voor de leden. Reacties op eerder gepubliceerde brieven kunnen ook opgenomen worden. De redactie behoudt zich het recht voor om brieven in te korten.

Aan de heer Anton van Woerkom, hoofdredakteur Literatura Serpantium, Volkerakstraat 19-bis, 3522 RB Utrecht.

De laatste twee jaar neemt het aantal artikelen in de rubriek "Ziekten & Gezondheid", waarbij medische informatie over de behandeling van slangen door niet-dierenartsen wordt gegeven toe. Ik ben van mening dat we met deze gang van zaken op de verkeerde weg zijn en wel om de volgende redenen:

- a. Regelmatig wordt in de artikelen over het gebruik van antibiotika door de eigenaar van de slangen gerapporteerd. Antibiotika vallen onder de antibiotikawet en mogen alleen door een dierenarts voor de behandeling van het desbetreffende dier cq. dieren aan de eigenaar worden meegegeven. De dosering moet door de dierenarts op de verpakking vermeld worden. Preparaten die ingespoten moeten worden, moeten door een dierenarts toegediend worden. In bepaalde situaties is het mogelijk dat een eigenaar een opleiding krijgt van de dierenarts waarbij hij/zij een juiste injectietechniek geleerd krijgt, waardoor hij/zij de dieren zelf injecties kan toedienen. In de artikelen wordt de indruk gewekt dat antibiotika altijd gegeven kunnen worden. "Baat het niet, het schaadt ook niet" geldt niet voor de toepassing van antibiotika en vele andere diergeneesmiddelen. Verkeerd gebruik van geneesmiddelen kan een averechtse

werking hebben en zelfs de dood van het dier tot gevolg hebben.

- b. De doseringen van de geneesmiddelen aangegeven in de artikelen zijn vaak onvolledig en fout.
- c. Het feit dat er maar weinig dierenartsen voldoende kennis hebben van de ziekten van exotische dieren in dit geval slangen, is geen reden om zelf te gaan dokteren. Het houden van exotische dieren is nu eenmaal geen wijd verbreide hobby, zodat de Nederlandse dierenarts weinig ervaring opdoet met deze dieren. Ook in de opleiding wordt er maar weinig aandacht aan besteed. Het logische gevolg is dat er slechts enkele geïnteresseerde dierenartsen zijn, die zich op eigen initiatief hebben bekwaamd in de geneeskunde van exotische dieren
- d. Wanneer ieder voor zich doktert, vaak zonder juist gestelde diagnose en gerichte behandeling zal er geen duidelijkheid komen over de ziekten van exotische dieren en over de behandelingsresultaten. Wanneer de geneeskunde van exotische dieren wordt overgelaten aan de dierenartsen die zich hierop toeleggen, zullen zij door een groter aanbod veel ervaring opdoen. Bovendien bestaat dan de mogelijkheid om research te doen naar door hen veel gesignaleerde problemen, hetgeen de exotische dieren en hun eigenaars ten goede zal komen.

J.M.M. Cornelissen,
dierenarts te Nijmegen.

Reaktie op de ingezonden brief van de heer Cornelissen door een auteur van enige ziektekundige artikelen.

De heer Cornelissen heeft volkomen gelijk als hij vindt dat partikulieren zonder medische opleiding

niet maar lukraak op eigen houtje moeten gaan dokteren. Hij heeft echter geen gelijk als hij beweert uit "de" artikelen in Litteratura Serpantium op te kunnen maken dat dit in toenemende mate gebeurt.

Wat er wel gebeurt, is het volgende. Slangenhouders worden geconfronteerd met ziekte van hun dieren en vervolgens meestal met de onwetendheid van een dierenarts, zoals de heer Cornelissen toegeeft. In dat geval hebben ze er niet zoveel aan dat de betreffende dierenarts misschien in de toekomst nog veel ervaring zal opdoen of zal kunnen delen in de resultaten van onderzoek. Dan hebben ze meer aan artikelen in Litteratura Serpantium.

In veel gevallen weten ervaren terrariumhouders veel meer van hun dieren af dan dierenartsen. In plaats van de betweter uit te gaan hangen, zullen deze dan beter van die kennis gebruik kunnen maken. Goede dierenartsen doen dat dan ook. In dat geval wordt de therapie in onderlinge samenwerking uitgevoerd. Van die therapie kan verslag uitgebracht worden in dit tijdschrift. Dat de stukken in de rubriek "Ziekten & Gezondheid" door eigenaren worden geschreven in plaats van door dierenartsen, pleit niet voor de dierenartsen.

Het belang van die stukken spreekt overigens voor zich: al die "gevallen" kunnen op den duur bijdragen tot een grotere kennis van ziekten van reptielen en tot een betere bepaling van de behandelingswijze. Het is te betreuren dat sommige dierenartsen bezorgder zijn over hun monopolie op geneeskunst dan over de dieren die genezen moeten worden.

Het zou aardig zijn als de heer Cornelissen zijn bewering over vaak foutieve doseringen met feiten zou staven. Datzelfde geldt trouwens voor zijn bewering dat in de artikelen de indruk wordt gewekt dat antibiotica rustig zonder schade met gulle hand kunnen worden toegediend.

A.M. Steehouder, Tilburg.

Naschrift van de redakteur.

In Nederland zijn er slechts zeer weinig dierenartsen die iets over ziekten en de behandeling van exotische dieren weten. Daarentegen zijn er vrij veel liefhebbers, die regelmatig met zieke dieren (bijna altijd nieuw geïmporteerde dieren) geconfronteerd worden.

De rubriek "Ziekten & Gezondheid" is beslist niet bedoeld om de liefhebbers in het algemeen aan te zetten tot het zelf gaan dokteren aan hun dieren, maar om een discussie en uitwisseling van ervaringen op gang te brengen tussen gespecialiseerde dierenartsen en liefhebbers die in de loop der jaren "ervaren liefhebbers" zijn geworden.

Deze samenwerking, die bijvoorbeeld heeft geleid tot het ontstaan van de Werkgroep Ziekten van "Terra" en een uitstekende verhouding tussen veel Utrechtse terrariumhouders en professor Zwart, is een zeer belangrijke bijdrage aan de meningsvorming over bepaalde therapieën voor zieke dieren. Ik maak me dan ook niet ongerust over een "ervaren liefhebber" die een diagnose kan stellen en zijn dieren zelf behandelt. Bovendien weet ik dat veel van hen meestal eerst contact opnemen met een dierenarts. Alle andere liefhebbers wil ik aanraden contact op te nemen met een gespecialiseerde dierenarts of een ervaren liefhebber in de buurt, als één van hun dieren niet in orde is. Ondeskundig zelf dokteren maakt de zaak meestal alleen maar erger.

Ik vind het overigens niet netjes van de heer Cornelissen, die blijkbaar zelf wél een gespecialiseerde dierenarts is, dat hij een door hem geconstateerde "fout" niet even doorgeeft aan de redactie, zodat er een correctie gepubliceerd kan worden, terwijl hij weet dat veel liefhebbers hierdoor de "fout" ook in hun behandeling zullen toepassen.

Anton van Woerkom.

P.S.: Het lijkt me zinvol als in onze Nieuwsbrief regelmatig een lijstje staat afgedrukt met gespecialiseerde dierenartsen. Kent U er één, geef dan s.v.p. zijn of haar naam, adres en telefoonnummer door aan John van der Pols, redakteur van de Nieuwsbrief.